

Yaşamdan ve barıştan yana tutumumuzu sürdürmeye devam ediyoruz!

"TTB için değişen bir durum yoktur. TTB kurulduğu günden bu yana, savaşa karşı çıkmış, barışı savunmuştur. TTB olarak, halkın sağlık hakkını, hekimlik değerlerini savunmaya, geçmişte olduğu gibi bugün de yaşamdan ve barıştan yana olma tutumumuzu sürdürmeye devam ediyoruz."

Tıp Dünyası ANKARA

"Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur" başlıklı açıklama dolayısıyla 30 Ocak 2018 tarihinde gözetilmesine alınan ve 5 Şubat 2018 tarihi itibarıyla tamamı serbest bırakılan Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi üyeleri, 7 Şubat 2018 tarihinde TTB'de bir basın toplantısı düzenlediler. Basın açıklamasında şunlara yer verildi:

Hukuk dışı bir işlem yaşadık

Hakkımızda soruşturma açıldığını öğrenir öğrenmez avukatlarımızdan savcılıkla derhal görüşülmesini istedik. Avukatlarımız savcılıkla görüşerek acil randevu istediler ve ne zaman istenirse

ifade vermeye hazır olduğumuzu bildirdiler. Ancak bu bildirimimize rağmen ertesi gün gözetilmesine alındık ve ifademiz 7. günde alındı.

Bu "uygulamanın" kime, ne yararı oldu? Gerekçesi neydi? "Eziyet etme ve hukuk dışı işler yapma yetkisi bizdedir" deniliyorsa, açık söyleyelim, bunu yaşadık! Evet, hukuk dışı bir işlem yapıldı. Yedi gün boyunca hem bize hem ailelerimize, yakınlarımıza, dostlarımıza, arkadaşlarımıza eziyet edildi. Bir üyemiz 30 yıldır hizmet verdiği fakültesindeki odasına çağrıldı, kendisi geldi ve sanki kaçma çabası varmış gibi odasından çıkarken kelepçe takıldı. Kabul ediyoruz ki, eziyet etme ve hukuk dışı işlem yapma "yetkisi" kullanılmıştır.

TTB'nin kurumsal faaliyetleri engellendi

Bilindiği gibi TTB kamu kurumu niteliğinde Anayasa uyarınca 6023 sayılı Yasayla kurulmuş ve adı konmuş bir meslek birliğidir. Dünyadaki az çok demokrasi ile yönetilen bütün ülkelerde olduğu gibi hekim örgütü olarak TTB'nin yürüttüğü faaliyetlerin önemli bir kısmı Türkiye sağlık ve hekimlik ortamı için vazgeçilmez olup sadece tarafımızca yerine getirilebilmektedir. TTB binasındaki bilgisayarlara el konulması verdiği kamu hizmetlerini geçici süre ile de olsa engellemektedir.

TTB'ye yurtiçi ve yurtdışından büyük destek

Uluslararası hekim ve insan hakları örgütleri, TTB Merkez Konseyi üyelerinin "Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur" başlıklı açıklama dolayısıyla gözetilmesine büyük tepki gösterdi.

Hekimlik değerlerini savunmaya devam...

24 Ocak 2018 tarihinde yapılan "Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur" başlıklı açıklama dolayısıyla 30 Ocak 2018 günü sabah 06.00'dan itibaren evleri aranarak gözetilmesine alınan Türk Tabipleri Birliği (TTB) Merkez Konseyi üyeleri, sürece ilişkin duygu ve düşüncelerini Tıp Dünyası için yazıya döktüler.

3,4,5,6,7

Devamı Sayfa 2'de

TTB'ye yurtiçi ve yurtdışından büyük destek

TTB Merkez Konseyi üyelerinin "Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur" başlıklı açıklama dolayısıyla gözaltına alınmasına yurtiçi ve yurtdışından büyük tepki geldi. Yurtiçinde milletvekilleri, sendikalar, sivil toplum ile meslek örgütleri temsilcilerinin yanı sıra çok sayıda hekim, sağlık çalışanı, tıp fakültesi öğrencisi ve yurttaş TTB'ye dayanışma mesajları iletirken, uluslararası hekim ve insan hakları örgütlerinden de destek yağdı.

Tıp Dünyası HABER MERKEZİ

"Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur" başlıklı açıklama dolayısıyla Türk Tabipleri Birliği (TTB) Merkez Konseyi üyelerinin 30 Ocak 2018 tarihinde gözaltına alınmalarının ve TTB Merkez Konseyi binasının polis tarafından basılarak arama/el koyma yapılması yurtiçi ve yurtdışında büyük tepkiye neden olurken, TTB'ye destek yağdı.

DİSK, KESK, TMMOB ile bağlı sendika ve odalarının başkan, yönetici ve temsilcileri, SES, Dev-Sağlık İş, Barış

Akademisyenleri, Kocaeli Dayanışma Akademisi (KODA), Taşeron İşçileri Merkezi, sağlık emek ve meslek örgütleri, ODTÜ Mezunları Derneği, İşyeri Hekimleri Derneği ile çok sayıda sivil toplum ve meslek örgütü temsilcisi, 35 tabip odası, çok sayıda hekim, sağlık çalışanı, tıp fakültesi öğrencisi ve yurttaş bu süreçte gerek ziyaret ederek, gerekse telefon, mail ya da sosyal medya mesajlarıyla TTB'ye destek verdi.

Dünya çapında destek

Dünya Tabipler Birliği (WMA), İnsan

Hakları İçin Hekimler Örgütü (PHR), Avrupa Hekimler Daimi Komitesi (CPME), Avrupa Tabip Birlikleri Forumu (EFMA), Uluslararası İnsan Hakları Örgütleri Federasyonu (IFFHRO) ve Uluslararası İşkence Mağdurları Rehabilitasyon Konseyi (IRCT) yöneticileri, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a mektup yazarak Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi üyelerinin serbest bırakılmasını talep ettiler. Yanı sıra; uluslararası hekim örgütleri, ulusal tabip birlikleri, ulusal çaplı hekim örgütleri ve sendikalar ve uluslararası insan hakları örgütleri açıklamalar yaparak hekimliğin

evrensel değerlerine sahip çıkan TTB Merkez Konseyi yöneticilerinin gözaltına alınmalarını kınadılar ve bir an önce serbest bırakılmalarını istediler.

Avrupa Birliği Yüksek Temsilcisi ve Başkan Yardımcısı Federica Mogherini ve Komisyon Üyesi Johannes Hahn ile ABD'li dilbilimci, siyasi eleştirmen ve yazar Noam Chomsky de TTB'ye destek mesajı iletenler arasında yer aldı. Halkların Sağlık Hareketi Örgütü de, gözaltıları protesto etmek amacıyla imza kampanyası başlattı. İmza kampanyasına 32 ülkeden 165 kişi ve 22 ülkeden 39 örgüt destek verdi.

Yaşamdan ve barıştan yana tutumumuzu sürdürmeye devam ediyoruz

Baş tarafı Sayfa 1'de

Sağlık Bakanlığı görevden alma davası açtı ve hekimleri temsil etmediğimizi iddia etti

Bu dava; TTB'nin tarihinde, Merkez Konseyi hakkında görevden alma talebiyle açılan üçüncü davadır. Hatırlatmak isteriz ki, ilk iki davada mahkeme kararı ile TTB'nin hekimlik değerlerini savunduğu, görevini yaptığı tespit edildi. Bu davanın da benzer biçimde sonuçlanacağından kuşkumuz yoktur. Çünkü görüvümüzü yaptık, yapıyoruz.

Sağlık Bakanı, Merkez Konseyi'nin temsil yetkisini de tartışarak, hekimleri temsil etmediğimizi söylemiştir. Bilindiği üzere, Merkez Konseyi ve odalarımızın seçim usulü, yasayla belirlenmiştir. Üye olan her hekim aday olabilir; seçim barajı, liste zorunluluğu vb. hiçbir seçilme kısıtlılığı yoktur. TTB'de demokratik bir biçimde göreve gelinir. Yöneticiler, yönetim görevi nedeniyle herhangi bir ücret almazlar; bütünüyle gönüllü bir faaliyet yürütürler ve eşzamanlı olarak hekimlik yapmaya devam ederler.

Her türlü suç üretme çabasını reddediyoruz

Türkiye'nin yakın geçmişi, gözaltına alınan kişilere daha sonradan zorlama suç üretme ve yargılama oyunlarına sahne olmuştur. Umut ediyoruz ki gözaltına alınmamıza neden olan soruşturma bu tür bir "uydurma karalama" faaliyetine dönüştürülmez. Uğradığımız haksızlık ve hukuk dışı uygulamaların şu ana kadar yaşadıklarımızla sınırlı kal-

masını beklemekteyiz.

Açıklamamız hekimlik değer ve ilkelerini savunmaktadır

Ulusal Tabip Birlikleri 2. Dünya Savaşı sonrasında Dünya Tabipler Birliği'ni özel bir statü ile kurmuşlardır. Bu statü-insan hakları bağlamında hekimlik değerlerinin savunulması için ortak bir zemini tarif etmiştir. Çünkü 1930'ların ve 40'ların Almanya'sı Nazi ırkçılığı altında, akli melekelerini yitirmiş bir otoriter tek adamın ırkçı emirlerine hekimliğin alet edildiği bir süreci yaşamıştır. Buradan çıkartılan ders her türlü güç ve otoriteden bağımsız meslek birlikleri tarafından hekimlik değerlerinin ve hekimlerin temsil edilmesi olarak netleşmiştir.

TTB, Dünya Tabipler Birliği'nin kurucu üyesidir. TTB'nin ilk başkanı Dünya Tabipler Birliği'nin 1957-1958 döneminde Başkanlığı yapmıştır. 11. Dünya Hekimlik Kurultayı Ekim 1957'de, İstanbul'da yapılmıştır ve bu toplantıda "Çatışma Koşullarında Hekim Tutumu" adlı belge gözden geçirilerek kabul edilmiştir.

TTB, 12 Eylül 1980 darbesinden sonra Kenan Evren'in GATA öğrencilerinin mezuniyet töreninde "Önce asker sonra hekimsiniz" sözünü reddetmiş bir geçmişe sahiptir.

Hekimler dil, din, ırk, cinsiyet, mezhep, yaş, sosyal durum ayrımı yapmaksızın, önce de hekimdir sonra da hekimdir. Son günlerde kamuoyuna yansıyan kimi söylemler insanlığın geride bıraktığı ve hekimlerin hiçbir zaman içinde olmadığı bir anlayışı çağrıştırmaktadır.

Savaşa niye karşıyız?

Günümüzde savaşlar meydan muharebeleri olarak yapılmıyor. Kentlerde, yerleşim yerlerinde çocukların, kadınların, yaşlıların kısaca sivil insanların yaşadığı yerlerde yapılıyor. Sivil insanlar ölüyor, yaralanıyor, çocuklar kâbuslar görüyor. Su ve kanalizasyon sistemi tahrip ediliyor, hastalıklar yayılıyor, tarım alanları yok ediliyor, açlık, kıtlık geliyor, insanlar göç ediyor. Sağlık sistemi tahrip oluyor, sağlık hizmetlerine erişim olanaksız hale geliyor. Kullanılan silahların fiziksel, biyolojik ve ruhsal etkileri, sivil insanlar üzerinde tam bir yıkım yaratıyor. Her koşulda insanların yaşamından, sağlığından yana olan hekimler, bu etkileri nedeniyle her türlü silahlı gücün kullanıldığı durumları önlenemez bir halk sağlığı sorunu olarak tanımlıyor ve barışın acilen tesisini istiyor.

Demokratik meslek kuruluşu kimliğimize yönelik bir sindirme çabası

Metnimizin tüm toplumu kapsayan bir yaklaşımı taşıdığı açıktır. Evrensel hekimlik değerlerini içeren ve özde iyilik ve sağlık dışında bir talebin yer almadığı bu metin nedeniyle en yukarıdan başlayarak yetkililerin bize yönelik aldığı tutum, yaptığımız açıklamanın niteliği ve içeriğinden çok, TTB olarak on yıllara varan araştırmacı, üretken, sorgulayıcı ve eleştirel bakabilen demokratik meslek kuruluşu kimliğimize yönelik bir sindirme çabasıdır.

TTB kuruluşundan bu yana, herhangi bir otoriteye bağlı olmaksızın, Türkiye

Cumhuriyeti sınırları içerisinde faaliyet gösteren bütün hekimlerin çatısı altında toplandığı bir meslek örgütüdür. Eğer ki meslek birliği hekimlik değerlerini savunacaksa, bu örgütün adının değiştirilmesi ve/veya başka uygulamalar içine girilmesi beyhude çabalardır.

Bütün hekim birlikleri kuruldukları ülkelerin adıyla anılır

TTB ve diğer kamu kurumu niteliğindeki meslek örgütlerinin isimlerinde yer alan "Türk" ve "Türkiye" sözcükleri, Anayasa gereğince bu mesleklerin hizmet verdikleri alanda, tüm toplumu kapsayan, kamusal yarar taşıyan hizmetler nedeniyle verilmiştir. Bu nitelikle her birinin kuruluş kanunlarında yer almaktadır ve ülkemize özgü bir durum değildir. Dünyada da bütün hekim birlikleri ülkelerinin adıyla anılır. TTB'yi itibarsızlaştırmak üzere yapılan söylemler vicdanlı, uygar insanlar nezdinde üzüntü ve şaşkınlıkla izlenmektedir.

Yaşamdan ve barıştan yana tutumumuzu sürdürmeye devam ediyoruz

Sonuç olarak, TTB için değişen bir durum yoktur. TTB kurulduğu günden bu yana, savaşlara karşı çıkmış, barışı savunmuştur. TTB olarak, halkın sağlık hakkını, hekimlik değerlerini savunmaya, geçmişte olduğu gibi bugün de yaşamdan ve barıştan yana olma tutumumuzu sürdürmeye devam ediyoruz."

Hekimlik değerlerini savunmaya devam...

24 Ocak 2018 tarihinde yapılan "Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur" başlıklı açıklama dolayısıyla 30 Ocak 2018 günü sabah 06.00'dan itibaren evleri aranarak gözaltına alınan Türk Tabipleri Birliği (TTB) Merkez Konseyi üyeleri, sürece ilişkin duygu ve düşüncelerini Tıp Dünyası için yazıya döktüler.

Dr. Raşit Tükel
TTB Merkez Konseyi Başkanı

Gözaltı süreci TTB tarihinde hiç rastlanmayan bir durumdur. Hekimlik mesleğinin değerlerinin savunulmasına ise çok sık rastlanılır. Bu değerler sadece bizimle savunulmuş değerler değildir; Nusret Fişekler, Erdal Atabekler, Füsün Sayekler bu değerleri savundu bugüne kadar. Şimdi bizler savunuyoruz. Bunlar koşula bağlı değerler değil; hekimlik değerleri, evrensel değerlerdir. Yaşama, yaşatmaya ait olan değerler. Barışı, özgürlüğü savunan değerler. Biz bunu savunduk. Baskılar bunları savunmamızı engelleyemez. Şu noktada da engelleyemediğini belirtmek isterim.

Türkiye'de barış ortamının oluşması için, özgürlükler için, laik, demokratik bir ülkede yaşamak için gerekli mücadeleyi sağlık alanında, sağlıktan bakarak veriyoruz. Bu süreçte bize destek olan, bizi yalnız bırakmayan, gözaltı sürecinde bizi çok güçlü kılan bütün kişilere, kurumlara çok teşekkür ediyoruz. Bu mücadeleyi geçmişten geleceğe doğru sürdüreceğimize burada bir kez daha söz veriyoruz.

* Prof. Dr. Raşit Tükel'in, 5 Şubat 2008 akşamı serbest bırakıldıktan sonra TTB'de yaptığı konuşma

Dr. Funda Obuz
TTB Merkez Konseyi üyesi

Açıklamamızı yayınladıktan sonra, bazı arkadaşlardan ne kadar genel ve hafif bir içeriği olduğu ile ilgili eleştiriler almıştık. Açıkçası böylesine üst düzeyde bir tepki göreceğimiz ve hedef gösterileceğimiz aklımıza gelmemişti. O gün herkes neler olabileceğini düşünüyordu. Hükümetten üst üste gelen tepkilerden sonra bir soruşturma olacağı belli olmuştu. Ancak 30 Ocak sabah 6.40'da kapım ısrarla çalındığında, o uzak olasılığın gerçekleştiğini anladım. Evde kedim ve ben vardık. Üstümü değiştirmeme izin verilmedi, 5-6 kişi birden içeri girdiler. Mahalle muhtarını da getirmişlerdi. Telaşsız ve sakin olduğumu düşünsem de avukatımı aramak gerektiği aklıma gelmedi. İnsanlara ne kadar düşkün olduğumu bildiğim kedim kaçacak yer arıyordu, ters bir durum olduğunu hissetmişti.

Bana Ankara merkezli bir soruşturma nedeniyle gözaltına alınacağım ve daha sonra da Ankara'ya götürüleceğim söylendi. Ayrıntı verilmiyordu. Evi aramaya başladılar. Telefon, bilgisayar ve iki hard diskimi aldılar. Ankara'ya götürüleceğimi öğrendince, en azından arkadaşlarımla

birlikte olacağım diye düşündüm. Evden çıkmadan kedinin 3-4 günlük maması ve suyunu bıraktım, çiçeklerimi suladım. Ben gelene kadar kuruyabilirlerdi. İzmir'de gözaltında geçirdiğim bir buçuk günlük sürede pek çok avukat arkadaşımızı görüşmeye geldiler. Bu çok iyi geldi gerçektense, onlar dış dünya ile bağımızı kuruyordu. İzmir'de tek başımdım ve o kadar sürenin nasıl geçeceğini düşünüyordum. Sonra avukat arkadaşlardan biri nezarethanenin kitapları olduğunu onlardan okuyabileceğimi söyledi. Bir anda sevindim. Çünkü zamanı nasıl geçireceğimi bilmiyordum. Uyumaksa bana göre değildi. Zaman derken, saat almamıza izin vermemişlerdi. Orada da saat yoktu. Küçük penceredeki günışığından ve ezan sesinden zamanı tahmin etmeye çalışıyordum.

İkinci gün öğle saatlerinde bir polis eşliğinde havaalanına götürüldüm. Üç saat kadar orada bekledikten sonra uçağa binebildik. Her zaman gelip geçtiğim yerlerde, şimdi bir "şüpheli" olarak bulunmak beni etkilemişti. O yolculuğun tek iyi yanı iki gündür içemediğim çay ve kahvelerden içmekti sanırım. Konseydeki arkadaşlarımızdan Ankara'daki nezarethaneye getirilen sondan ikinci kişiydim. Onları görünce ailemden birilerini görmüş gibi mutlu oldum. Kadın arkadaşlarımla aynı odadaydık. Herkes kendi gözaltı öyküsünü anlatıyordu. Gözaltının dördüncü günü yüksek olasılıkla savcılığa çıkacağımız sanılıyordu. O gün, ikisi sağlık sorunları nedeniyle üç arkadaşımız serbest kaldı. Bu umutlarımızı yükseltti, ancak Raşit'in ve benim hala emniyet ifadelerimiz alınmamıştı.

Daha sonra savcılığa Pazartesi (yedinci gün) çıkabileceğimiz söylendi. O iki buçuk gün nasıl geçecekti. Odada biz konseyden üç kişi, sosyal medyadan barış temalı paylaşım yap-

tığı (hatta bizim bildiriye paylaştığı için!) için gözaltına alınan iki kişi olmak üzere toplam beş kişiydik. Ankara TEM İzmir'e göre biraz farklıydı. En önemlisi kitap yasaktı. Fakat kalabalık olmamız bir teselli sayılabilirdi. Bildiğimiz tüm şarkıları söylemeye çalıştık. Sessiz sinema, akıllarda kalan kişilik testleri, küçük çaplı yoga gibi aktiviteler bizi oyalıyordu. Tabi ki avukatlarımızla olan görüşmeler de çok iyiydi. Dışarıda avukatlar ve aileler bir haberleşme ağı oluşturmuştu. Birbirimizden haber alabiliyorduk. Hem yurtiçi hem de yurtdışından büyük bir tepki oluşmuştu bizim gözaltına alınmamıza. İçerideki törensel aktivitelerimiz üç öğün verilen yemeklerdi. Ne kadar kötü olsa da yemeğe çalışıyorduk. Çünkü başka şansımız yoktu. Kahve ve çay gibi sıcak içecekler yasaktı. Biz de kafein ihtiyacımız için kahveli bonbon şekerini yemeklerin üzerine alıyorduk. Bir süre sonra bizim odanın "şekerli kahve" ritüeli diğer odalara da yayıldı.

Son gün savcılığa kaçta gideceğimiz belli değildi. Kahvaltıyı yapıp erkenden hazırlandık. Öğleden sonrayı bulan o bekleyiş zordu, ama sonunda araç geldi ve çıktık. Adliyedeki kalabalığı ve arkadaşlarımızın coşkulu karşılmasını görünce çok mutlu olduk. Savcılık ifadesinden sonra hepimiz serbest kalmıştık. Aşağı indiğimizde daha büyük bir kalabalık bizi bekliyordu. Fotoğraflar çekildi, hep birlikte TTB'ye yürüdük. O uzun yürüyüşte bize eşlik eden, yokluğumuzda bir arı gibi çalışan, TTB'nin Merkez Konseyi'nden ibaret olmadığını, her üyenin gerektiğinde aynı sorumluluğu alabileceğini gösteren tüm arkadaşlarımıza, avukatlarımıza, tüm TTB çalışanlarına sonsuz teşekkürler.

Dr. Sinan Adıyaman
TTB Merkez Konseyi II. Başkanı

Savaş bir halk sağlığı sorunudur. Savaş öldürür. Hepsi bu!!!

Yıllardır hem Dünya Tabipler Birliği'nin hem de TTB'nin kullandığı, savunduğu argüman.

Biz bu basın açıklamasını yaptıktan sonraki gelişen olaylar, linç kampanyası, tehditler, küfürler, hakaretler. Biz ne vakit bu hale geldik diye düşünüyorum. Gözaltı söylentileri, suç duyuruları... Ne zamandan beri yaşamı savunmak suç oldu? Kardeşimi arayıp; "Sanmıyorum ama gözaltı süreci olabilir, hazır olun" dediğimi hatırlıyorum. Evde asla rahatsız değil, huzurla uyuduğumu hatırlıyorum. Tek sorunum ertesini sabah erkenden ameliyata alacağım 6 aylık hastam. Dirseğini doğduğundan beri bükemiyor. Ne çıkacak karşımıza?

Sabah 6.30'a doğru kapı art arda

çalınıyor. Ben hâlâ bir hasta mı var komşulardan biri mi rahatsızlandı diye düşünüyorum. Bakıyorum karşımda 4 polis, apartman yöneticisi ve apartman görevlisi. İşte o zaman şaşırıyorum. Soruyorum gelenlere. Yahu çağırıydınız gelirdim ben. Daha bugün TTB avukatıyla emniyetteydik. TTB'ye yapılan tehditler için koruma istedik. Niye zahmet ettiniz? Bir şeyler söylediler; rutin prosüdür vs. Ama buna inanmam mümkün değil. Sonuçta onlar da keyfe keder gelmediler evime tabii. Kahve ikram ediyorum. İstemiyorlar. Ben içiyorum 2 bardak. İyi de içmişim. +4 gün çay kahve yoktu çünkü.

Rahatım çok rahatım. Kendimden eminim. Arkadaşlarımdan eminim. Tek sıkıntım hastamın uyumasını engelleyebilecek miyim? Boşa anestezi alacak. Sonunda yanımdaki görevli çocuk olduğunu duyunca kendi telefonundan haber vermeme sağlıyor. Yavrucak boşa anestezi almaktan kurtuluyor. Artık hepten rahatım. 4 günlük gözaltı serüveni böylece başlıyor. Daha fazlasına gerek yok. Bu süreçte destek olan başta ailelerimiz olmak üzere yurt içindeki ve dışındaki tüm demokratik kuruluşlara teşekkür borcumuz var. Bir de ben eve gelince apartman kapısında beni karşılayan ve eğilip kulağıma "Hocam kimseye söylemedim olanları" diyen sevgili, şefkatli apartman görevlisine. Sen çok yaşa emi! Ona dönerek ve gülerken yüksek sesle şunu söylediğimi hatırlıyorum:

"Rahat olsaydın, adi suçlu değilim ben fikir suçluyusum"...

Dr. Sezai Berber
TTB Merkez Konseyi Genel Sekreteri

Bir gün önceden avukatlarımızın saat 5'e 10 kala Adliye'ye giderek, istendiğinde ifadeye gidebileceğimizi söylemelerine rağmen, Terörle Mücadele'den gelen 4 polis tarafından, evimize kamera ile girildi.

Aramadan sonra nezarete gönderildik. 6 gün nezarete Savcıcıyı görmeden tutulduk. Bu dönemde içinde bulunduğumuz koşullar, beslenme koşulları hijyenik değildi.

Daha da üzücü olanı, bazı meslektaşlarımızın adli muayeneyi polislerin yanında yapmasıydı. Genç hekim arkadaşlarımıza bu konuda bilgi verilmesine karşın, bazıları duyarlı davranmadı, bazıları umursamaz tutumuna

devam etti. O meslektaşlarımızın da zor koşullarda çalıştıklarını bilmemize karşın, yıllardır TTB'nin kazandırdığı ve biriktirdiği etik değerlerin ve mesleki duruşun erozyona uğramasına da gönlümüz el vermiyor.

Dr. Bülent Nazım Yılmaz
TTB Merkez Konseyi üyesi

24 Ocak 2018 tarihinde yayınladığımız "Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur" başlıklı basın açıklamamızın TTB Merkez Konseyi'nin bütün üyelerinin gözaltına alınmasıyla sonuçlanacağını o gün tahmin etmemiştik. Hatta basın açıklamamıza yönelik çok sıradan, yumuşak olduğu doğrultusunda da eleştiriler almıyor değildik.

Açıkçası ben meslek örgütümüzün tarihsel birikimine yakışan sadelikte ve içtenlikte bir açıklama olduğu düşüncesindeydim. Yaptığımız açıklamaların kamuoyu tarafından net anlaşılır olması önemliydi. Çünkü böyle açıklamaların etkisinin daha etkili olduğunu düşünürüm.

Tam da düşündüğüm gibi oldu.

Açıklamamızdan birkaç saat sonra bir internet sitesi "TTB'den Skandal Açıklama" manşetiyle harekete geçti. Ardından bunu sosyal medyada paylaşan ve TTB'ye yönelik ağır hakaretlerin, tehditlerin yer aldığı paylaşımları gördük. Geçmişte bu tür olaylara alışık değildik, ama bu sefer iş daha sistematik gidiyordu. Zira ayın 25 ve 26'sında bir memur sendikası bizlerin tutuklanmamızı, TTB'nin kapatılmasını talep eden basın açıklamaları ile manşetlere çıkmaya, bir yerlere göz kırpmaya çalışıyordu.

İstenen oldu ve kısa sürede devleti yönetenler işi ele aldılar. Yanılmıyorsam gözaltı sürecimizi de içine alan 10 günlük bir süreçte ağızlarını TTB ile açtılar, TTB ile kapattılar. İstek çok netti, haddimiz bildirilmeliydi.

En son İçişleri Bakanı savcılara göreve çağırınca işin rengi belirginleşmişti.

Doğal olarak biz de bu süreçte tüm olasılıkları masanın üzerine yatırmış ve TTB'yi hiçbir koşulda yönetimsiz bırakmamanın planlarını gözden geçirmiştik.

Son Konsey toplantımızın üzerinden çok uzun süre geçmedi, üç gün sonra sabah 6 gibi köpeğimizin bağırmasıyla uyandık. Tales bir garip, huzursuz havlıyordu. Pencereden bakınca polislin geldiğini gördük.

O saatte gözaltı süreci başlamıştı. Telefonlarımıza, bilgisayarlarımıza el

konuldu, evimiz aramadan geçirildi. Yaklaşık 1.5 saat sürdü bunlar. Bu arada hastanedeki dolabım da aranmıştı.

Ardından adli muayene, 3 saatlik bir Eskişehir gözaltı sürecinden sonra Ankara'ya doğru yola çıkmıştık.

Karmaşık duygular içindeydim açıkçası. Bir yandan gözaltı sürecinin verdiği

yorgunluk vardı, ama bunu bastıran biran önce arkadaşlarımla buluşmak isteği ile polis aracılığıyla Ankara'ya ulaştık.

Adli muayene, fotoğraflar, parmak izleri, imza prosedürleri tamamlandıktan sonra TEM'e ulaştık. Benden önce Sinan ve Sezai oraya getirilmişti. Doğrusu onları görmek hiç bu kadar mutlu etmemişti. Ardından diğer arkadaşlarımız getirilmeye başlandı. Bir gün sonra tam kadro Ankara Emniyeti'nde olduk.

Şunu söylemeliyim, tabii ki tedirginliklerimiz vardı. Ama yaptığımız işten ve haklılığımızdan o kadar emindik ki hiçbir zorluk bize of dedirtmedi. Hepimiz tüm zorluklarına rağmen dayanışmayı biran olsun unutmadan gözaltı sürecini tamamladık. Gözaltı sürecinde yaşadığımız kabalıklar, hoyratlıklar, pis gözaltı merkezleri umudumuzu kıramadı.

Ama tüm bunlardan önemlisi dışarıda arkadaşlarımızın verdiği görkemli mücadeleye bizi umutlandırmak bir yana, onurlandırdı, başımızı yere eğdirmeydi. TTB'nin farklı ve ne kadar önemli bir örgüt olduğu bir kez daha ortaya çıkmıştı. Bu süreçte avukatlarımızın çabalarını görmeden geçemeyiz. Onlar sadece bir hukukçu olmanın dışında bizlerin iyi bir yol arkadaşı olduğunu da gösterdiler.

Ve ailelerimiz. Soğukkanlılıkları, mücadeleci tavırlarıyla ne kadar övünsek azdır.

Ve Konseydeki arkadaşlarım. Kadını erkeğiyle hiç sızlanmadılar, çok olgundular.

Evet bu kriz sürecini şimdilik atlattık, ama sadece şimdilik. Biliyoruz ki dışarıda yeni hesaplar yapılıyor.

Kim ne yaparsa yapsın, ne derse desin TTB bir çıtayı, bir engeli daha onurluca geçmiştir. Artık muhatabın çok daha yukarıda olduğunu biliyoruz. Bu bilinçle tüm hekimlerle 11 Martta buluşmanın heyecanını şimdiden duyuyoruz.

Dr. Ayfer Horasan**TTB Merkez Konseyi üyesi**

Olaylar ve olgular farklılık gösterse de, yaşamın bütününe dair, özü itibari ile hep bir kapsayıcılığı olan düşünsel konu başlıklarımız vardır... Okumalarımız, değerlendirmelerimiz, yaşama ve hissetme halimiz çoğu defa bu başlıkların altının tekrar tekrar çizilmesi gibidir... Bunlardan ilki "AN"dır... 30 Ocak sabahı bu "AN"ın başlangıcı idi... Sonrası da TTB'nin kurumsal olarak tüm organları ile ve bir bütün olarak mücadele ve örgütsel birikiminin açığa çıkarıldığı, bizatihi yaşandığı bir süreç oldu. Yani "an" anda parçalandı... Her bir parçada Nusret Fişek'in, Erdal Atabek'in, Füsun Sayek'in, Ata Soyer'in sözü ve özü olduğu gibi, bugün de ve bugünden sonra yarınlar da söylenecek, söylenmeye devam edecek sözler vardı. Neydi bu sözler? İnsanlığın var olduğu andan itibaren oluşan ve devam eden hekimlik değerlerini insanla, yaşamla buluşturan yaşamı ve yaşatmayı önceleyen sözlerdi. BARIŞ'dı mesela, YAŞAM'dı ve toplamda İNSAN'dı... Dün olduğu gibi bugün de ve yarın da bu sözümüzü söylemeye devam edeceğiz birlikte ve hep beraber... Bunu gördük yaşadık... Paylaşılanların açığa çıkardığı ve yarattığı etki ile dünün bugüne, bugünün yarına nasıl taşınabileceğini ve tarihe nasıl not düşülebileceğini gördük birlikte, yan yana, dayanışarak... Özetle tarih o "AN"da, biz ise Nusret Hocalarımızda, Füsun Hocalarımızda, Ata Hocalarımızda, Erdal Hocalarımızdaydık...

Bir diğer düşünsel konu başlığımız, korkunun bulaşıcılığı kadar cesaretin de bulaşıcı olduğudur... İçinden geçtiğimiz sürecin daha önce yaşananlardan yaşatılanlardan çok farklı olduğuna dair tespitlerimizi hep yaptık yapıyoruz. Gücün kendisi dışındaki her şeyi herkesi hizalandıracağı ya da hizalandırmaya çalıştığı bir andır içinden geçtiğimiz... Ne söylenmemesi gerektiğinin ötesinde neyi söylememiz gerektiğini de hizalayan bir süreç... Yani yalnızca kişilerin, kurumların değil kelimelerin de zapturapt altına alınması hali... Bunu yaparken de çok insani bir duyguyu, korkuyu hâkim kılmak adına tüm araç ve yöntemleri kullanma hali... Ama korku ne kadar insani ve gerçekse, karşıtlığın biraradallığında cesaret de çok insani, bir o kadar da gerçektir ve vardır... Mesele korkuya karşı cesareti, yanılmalı gerçeğe karşı asıl hakikati açığa çıkartmaktır... BARIŞ diyerek, YAŞAM diyerek özünde İNSAN diyerek nasıl her şeyin tersine akabileceğini akıtabileceğini yaşadık hep birlikte...

Sonuçta, benim açımdan bu süreç düşünsel başlıklarımızın altını çizmiş olabilmek adına çok değerliydi ve bana çok iyi geldi ve hepimize de iyi geldiğini düşünüyorum... Evet "SAVAŞ BİR HALK SAĞLIĞI SORUNUDUR"!

Dr. Selma Güngör**TTB Merkez Konseyi üyesi**

Anne karnından başlayarak insanları iyileştirmek, bu dünyada yaşamlarını uzatmak ve nitelikli hale getirmek mesleğimizin gereğidir. Ölüm ise kaçınılmazlığını kabul ettiğimiz ama hemen tüm çabamızı engellemek ve geciktirmek üzere gösterdiğimiz bir gerçeklik... İnsanın insana ve doğaya yönelttiği her şiddet beni yalnızca bir insan olarak değil, bir hekim olarak da derinden etkiler. Bizzat takip ve tedavisini yaptığımız hastalar yanı sıra yaşadığımız ülkedeki ve dünyadaki, herkese her şeye yönelen şiddete karşı hep bir sorumluluk hissederim; şiddetin olmaması için, insanın insan tarafından yaralanmaması, öldürülmemesi için çaba harcarım.

Türk Tabipleri Birliği benim tek bir hekim olarak insana, topluma, meslektaşlarına karşı hissettiğim sorumluluğu tüm hekimler adına hisseden ve bu sorumluluğun gerektirdiklerini yapması gereken bir

kurum. TTB bu sorumluluğunu insan haklarına uygun olarak kuruluş ilkeleri, mesleki değerleri etik ilkeler ışığında Merkez Konsey, Onur ve Denetleme Kurulu, kolları ve çalışma grupları ile birlikte yerine getirir.

Bizden, hekimlerden ve TTB'den sıklıkla bu ilkelerini bir yana bırakarak siyasal iktidarın güncel politikalarından yana tutum almamız beklenir. Böyle yapmadığımızda siyasal iktidardan politika yaptığımızı ilişkin değerlendirmeler alırız. Oysa ilkeleri bir yana bırakıp politik olana uygun konuşmak ve davranmaktır politika yapmak. Tüm bu çarpıtmalara karşı koyabilme gücünü bize mesleğimizin değerleri verir.

Bu dönemde hekimlik mesleğinin ilk ilkesi ve değerinin insanı yaşatmak olduğunun toplumun çok büyük bir kesimi tarafından anlaşıldığını görmek bizi en çok sevindiren olgu. Önce insan, önce yaşam, savaşa hayır, barış hemen şimdi demeye devam edeceğiz.

Dr. Yaşar Ulutaş**TTB Merkez Konseyi üyesi**

Bu yazıda, yaşanmışlıklardan sıyrılıp olaylara dışarıdan bakarak düşündüklerimi farklı bir şekilde ifade etmeye çalıştım. Yaşananların tamamını yazmak için çok daha uzun süreye ve sayfaya ihtiyaç vardı. Bu nedenle yaşanmışlıkların öznelinden çok, gözaltı süresince beynimde fırtınaların esmesine neden olan olayların kökenlerine cevap aramaya çalıştım. Doğrusu bu yazıyı hazırlarken Prof. Dr. İskender Sayek Hocamın 2012 yılında hazırlanmış olduğu "İyi Hekimlik" sunusundan oldukça yararlandığımı itiraf etmeliyim.

İyi Hekimlik, İyi İnsan...

Etik, insanlar arasındaki ilişkilerin temelinde yer alan değerleri, ahlaki bakımdan iyi ya da kötü, doğru ya da yanlış olanın niteliğini ve temellerini araştıran felsefe dalıdır.

Tıbbi etik açısından hekimlerin kendilerine, hastalarına, meslektaşlarına ve topluma karşı sorumlulukları vardır. Kamu yararını gözetmek hekimlerin temel görev ve sorumluluklarındandır. Toplumun sağlığı konusunda uyarılarda bulunmak hekim sorumluluğu gereğidir. Tıpkı tifo, kızamık ve benzeri salgınlarda olduğu gibi. Hekim sorumluluğu, hekimlik mesleğinin yürütülmesi için kazanılması ya da geliştirilmesi gereken tutum, davranış ve değerler bütünlüğünü içerir. Hekim sorumluluğunun temelinde, tıbbın toplum ile olan yazısız sözleşmesi yatmaktadır.

İyi hekimlik, bir değerler toplamıdır. Bu değerler, Hekimlikte sadece etik değerler değildir. Hekimlik kimliği cinsel, etnik, ulusal, dinsel ve ideolojik kim-

liğin ötesinde bir "meslek kimliğidir". Hekim kimliği, zamandan ve mekândan bağımsız olarak değişmeyen birtakım öğeler içerir. Hekim, hastasını tedavi ederken onun yaşam biçimi, kültürü, inancı, ırkı, rengi, cinsiyeti, yaşı, sosyal konumu veya ekonomik durumu hakkında herhangi bir önyargı geliştirmez/geliştiremez. Hekimin davranışını belirleyen, mesleki kimliğinin gerektirdiği değerleri öne çıkarabilmesidir. Hekimlik uygulamalarında sadece bilgi ve beceri sahibi olmak yeterli değildir. Aynı zamanda ortak değerlerin farkında olmak ve bu değerleri destekleme sorumluluğu olduğunun bilinmesi gerekir.

Kötücül İnsan...

"Kötücüllük, kötü'nün terbiye olmuş biçimidir". Kötüyü planlanmış bir biçimde ortaya koyar. Kötücüllük Felsefesi ile uğraşan Nietzsche, kötücül insanın asıl hedefinin, karşısındakinin acı çekmesi değil, kendi yüksek egosu olduğunu, bu egonun, üstün gelmenin verdiği iktidar duygusundan kaynaklandığını vurgular.*

Özet olarak;

"İyi hekimlik" için kötücüllükten uzaklaşıp "iyi insan" olmak ön koşuldur. Bütün evrensel ilke ve değerlerin karşılığı, hekimliğin töresi olan "beyaz önlüğün" temiz tutulmasıdır. "Savaş bir halk sağlığı sorunudur" saptaması olaylardan bağımsız ve özgür bir şekilde tam da bunu tanımlar.

İnsanlık ve iyi hekimlik yolunun aydınlık olması dileğiyle...

Kaynaklar:

*http://tip.kocaeli.edu.tr/docs/iyi_hekimlik_kocaeli_2012.pdf

**http://blog.kavrakoglu.com/tag/kotunun-terbiye-olmus-bicimi/

Dr. M. Taner Gören

TTB Merkez Konseyi üyesi

Türk Tabipleri Birliği'nin kadim ilkesi doğrultusunda Merkez Konseyi (MK) üyeleri olarak savaşın bir halk sağlığı sorunu olduğunu, sorunların barış yolu ile çözülmesi gerektiğini kamuoyuna ve yönetim kademelerine duyurmak için 24 Ocak 2018'de bir bildiri yayınladık. Bildiri metninin bir suç unsuru taşıyabileceğini aklımdan bile geçirmemiştim. Ancak, savaşın zararlarına dikkat çeken, barış talebinde bulunan, kısa ve son derece naif bu bildiriye karşı çeşitli çevreler tarafından adeta bir linç kampanyası başlatıldı. Suç duyurularında bulunuldu. Son olarak 29 Ocak 2018 tarihinde İçişleri Bakanı suç duyurusunda bulundu ve aynı gün MK üyeleri olarak hepimiz hakkında soruşturma başlatıldı. Artık her an gözaltına alınabiliydik. Bu nedenle 30 Ocak 2018 sabahı, saat 07.00'ye gelmekte iken Hastane güvenlik amiri tarafından odamda polislerin arama yaptıklarını ve beni de Hastaneye çağırıldıklarını bildiren telefonu geldiğinde şaşırmadım. Saat 07.30 sıralarında taksi ile hastaneye vardım ve yolda avukatımla haberleştim. Odamda dolmuş olan polisler, hakkımda soruşturma açıldığını ve gözaltına alacaklarını bildirdiler. Hastanede hastalarımı ve çalışmalarımı kaydettiğim bilgisayarımı ve telefonumu aldılar. Avukatımın gözetiminde gerekli tutanaklar tutulduktan sonra beni götürceklerini söylediler. Hazır olduğumu söyledim. Bir görevli kelepçe çıkardı. Buna gerek olmadığını, bir yere kaçmayacağımı söyledim. Avukatım ısrarla itiraz etti. Ancak görevli kararlıydı, prosedür gereği takmak zorunda olduğunu söyledi ve kelepçeyi taktı. Kapıda götürüleceğimi haber alan bazı arkadaşlarım ve çalışma arkadaşlarım vardı. Yıllardır bir akademisyen olarak hizmet ettiğim, çok sayıda öğrenci ve asistan

yetiştirdiğim, hastalarımın yeterli zaman ayırarak baktığım odamdan, arkadaşlarımın gözü önünde, kaçma ihtimali olan azılı bir suçlu gibi, koluma giren iki görevlinin arasında kelepçeli olarak çıkarıldım. Bu durum hiçbir hukuk kuralı ve insani değer yargısı ile açıklanamazdı. Paltom ile kelepçeyi gizlememe izin verdiler(!).

Ardından adli muayeneye götürüldüm. Muayeneyi yapan doktor yalnızca bir hastalığının ve şikayetimin olup olmadığını sordu. Yedi günlük gözaltı süresince her gün adli muayene yapıldı. Muayeneyi yapan doktorlar, mesleğim sorulduğunda doktor dememe rağmen, neredeyse yüzüme bile bakmadan, bir şikayetimin ve herhangi bir darp-cebir olup olmadığını sormak suretiyle, adli muayenelerimi(!) yaptılar. Buna çok şaşırmadım. Ülkemde her gün 3 milyon hastanın hemen hiç anamnez alınmadan, fizik muayene yapılmadan, 3-5 dakikada muayene(!) edildiğini biliyordum.

Muayeneden sonra Vatan Caddesindeki Emniyet Müdürlüğü'nün nezaret hanesine götürüldüm. Demir parmaklıklı bir odaya koydular. Battaniye verdiler. Muşamba kaplı döşek üzerine battaniye serip uzandım ve düşündüm: en ufak bir suçum yoktu; tek istediğim şey savaş olmasın, insanlar ölmesin, bu güzelim ülkede insanlar barış içinde yaşasın. Hal böyle iken bana kim ve ne hakla yapıyordu? Çok öfkeliydim. Aynı gün uçakla Ankara'ya götürüldük. Teslim alan polisler önce adli muayeneye sonra diğer Konsey üyesi arkadaşlarımızın bulunduğu, Terörle Mücadele Merkezi'ne götürdüler. Gözaltı alanına girdiğimde arkadaşlarımı demir parmaklıklar arkasında görmek bana çok dokundu. Hukuk, adalet bu olmazdı. Bizi de bir başka odaya koydular. Barış talep eden bir metin böyle bir mağduriyete maruz bırakmanın gerekçesi nasıl olabilirdi? Çok saçma bir durumdu. Dış dünyadan tamamen tecrit edilmiş bir durumda gözaltında tutuluyorduk. Gazete-kitap yok; çay-kahve,

sıcak yemek yok; hijyen koşulları yetersiz duş ve tuvalet ortamları; sert komutlarla uyarıda bulunan görevliler; gözaltı süreci aslında cezalandırmanın başka bir formatıydı. İnsanüstü çabayla çalışan sevgili avukatlarımızla görüşmelerimizde bir parça nefes alıyor ve dış dünyadan haberdar oluyorduk. Ancak gözaltına alınışımızın ikinci gününde avukatımız bana ve Raşit arkadaşıma, akıl almaz haberi getirdi. İ.Ü. Rektörlüğü yememiş, içmemiş, "..... gözaltına alındığının basın yolu ile öğrenilmesi üzerine....." 30.01.2018 tarihinden itibaren 3 ay süre ile Görevden Uzaklaştırma İhtiyati Tedbiri uygulanarak aylığının 2/3'ünün ödenmesi hususunda gereğini..." rica eden yazıyı Dekanlığa göndermişti. En çok ağırıma giden de bu oldu. En ufak bir suç unsuru olmayan bir barış metni gerekçe gösterilerek özgürlüğümün elimden alınması yetmiyormuş gibi, çok sevdiğim Fakültemden uzaklaştırılmıştım. Ancak kendimi güçlü hissediyordum çünkü çok haklıydım; bunları yapanlar ise inanılmaz derecede haksızdılar. Bana zarar verdiklerini sanıyorlardı ama gerçekte onlar zarar görüyordu.

Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşu Türk Tabipleri Birliği'nin 11 Merkez Konseyi Üyesinin tümünün bir barış metninden üretilen suçlama ile gözaltına alınmasının yurtiçi ve yurtdışındaki yankıları beklenenden çok daha geniştir. Bu da bizim haklılığımızı pekiştiriyordu. Öte yandan, Raşit'le benim fakülteodalarımızın kapılarının çiçeklerle donatılması beni çok duygulandırmıştı.

Gözaltı sürecinin son dört gününü bir basketbol salonunda geçirdik. Salonun duvar diplerinde konuşlandık. Kâh sohbet ediyor kâh kalkıp volta atıyorduk. Üç kişi yan yana gelince sert bir şekilde uyarılıyorduk. İşte orada en sevdiğim Temel fıkrasını arkadaşlarıma anlattım. Bir felsefe toplantısına katılan Temel sonunda söz istemiş. Ar-

kadaşlar demiş, hepunuz bir çok şey soyledunuz ama aslında Dünyada uç çeşit insan vardır: sayı saymasını bilenler ve bilmeyenler. Sayı saymasını bilen görevliler, biz sayı saymasını bilmeyenleri uyarıyorlardı. Bir ara sayımız 45'e ulaşmıştı. Yeni gelen arkadaşlarla da tanışıyorlardı. Bizim bildirimimizle ilgili sosyal medya paylaşımı veya bizim bildirimimizin dağıtılması yüzünden gözaltına alınan arkadaşlar vardı. Saat 22.00'de sünger yataklarımızı ve battaniyelerimizi almamız için komut veriliyordu. Battaniyeler aşırı tozluymuştu. Alerjik bünyesi olanlarda astım nöbetine yol açabiliyordu.

Nihayet 5 Şubat günü öğle sıralarında savcılığa gitmek üzere eşyalarımızı toplamamız söylendi. Artık bitmeliydi bu saçma sapan ve insanlık dışı gözaltı. Ankara Adliyesinde çok sayıda karşılayanımız, eşimiz, dostlarımız bizi inanılmaz bir sevgi seli ile karşıladılar. Günlerce kötü yemekten sonra döner dürüm de çok iyi geldi. Sevgili avukatlarımız Ziyet, Mustafa, Özgür ve Verda, tabii ki İstanbul'da sevgili Meriç ve Oya, başından sonuna kadar güven kaynaklarımızdı. Sonuçta savcının karşısına çıktık. Aynen şu suçlama ile karşılaştık: Halkı kin ve düşmanlığa alenen tahrik etmek, terör örgütü propagandası yapmak. Öyle bir metinden böyle bir suçlama çıkarmak inanılır gibi değil. Sevgili Ziyet, Mustafa ve Verda'nın eşliğinde ifade verdik. Ardından dosyalarımızın mahkemeye sevkini ve kararın beklenmesi. Nihayet mahkeme kararı: ayda bir adli kontrol ile serbest bırakılma. Sonuç olarak çok sevindik. Ama bu sevinçte de saçma bir taraf vardı. Ne yaptık? Ne oldu? ve niçin seviniyoruz? Sonuç olarak mutlu bir şekilde evlerimize gittik. Dinlenmeye çalıştık. Sayısız geçmiş olsun telefonları, ziyaretler için başka bir duygulu yönüydü. Aslında dinlendiriciydi. Ardından 9 Şubat günü açığa alınma kararının Rektörlükçe geri alındığı haberini aldık. Tabii ki yine çok sevindim. Ama şu herkesin bildiği ata sözü de aklıma gelmeden edemedi: Tanrı sevdiği kuluna önce eşeğini kaybettirir sonra buldururmuş. Herhalde böyle bir durum için söylenmiş olsa gerek.

Son olarak, Raşit ile benim, 12 Şubat Pazartesi günü işe yeniden başlayışımız, çiçeklerle, muhteşem bir sevgi seli ile karşılanışımız; unutulmaz anlar olarak kayda geçti. Yeniden hastalarımın buluşmak, istediğim gibi anamnez alıp fizik muayene yapmak bana çok iyi geldi. Ama o kelepçeyi hiç unutmayacağım.

Dr. Şeyhmus Gökalp TTB Merkez Konseyi üyesi

Acil bir şey olur diye, TTB Yönetimine girdiğim Temmuz 2014 ten beri telefonum kapalı yatamıyorum. 30 Ocak 2018 sabahı saat 06.20 civarında "akıllı" telefonumun mesaj sesiyle uyandım. Ve MK'den arkadaşlarımın gözaltına alınmaya başladığını öğrendim. Adını vermeyeyim, bir MK üyesi arkadaşım dışında hiçbirine ulaşamadım. Hepsinin ya telefonu kapalıydı, ya da telefonlarına cevap vermiyorlardı. Anlayacağımız, gözaltına alınacağımızı tahmin etmem zor olmadı. Gözaltına alınmadan önce hazırlık yapma şansına nail olduğumu ve talihin yüzüme güldüğünü sanabilirsiniz. Oysa ne siz sorun, ne ben söyleyeyim.

İlkin "Ne yapmalı?" sorusuna yanıt arama ile kıvrandım. Ama çok kısa süre sonra, "gözaltına alınmak için hazırlanmalı!" kararını verdim. Önce dişlerimi fırçaladım ardından da sakal traş oldum. Neyse ki, kısa sürede ayakkabım hariç tam tekmildim.

İtiraf etmeliyim ki, "gözaltına alınmak için hazırlanma hali" bayağı bir tuhafmış. Mesela, çocuğunuzu okula zamanında yetiştirme hazırlığına benzemiyor. O gün muayeneye gelecek hastalar daha fazla beklemesin diye alalacele revire yetişmeliyim telaşına da hiç benzemiyor. Katılacağınız MK toplantısı için gideceğiniz Ankara'ya ve dolayısıyla kaçırmamanız gereken uçağa yetişme telaşına da benzemiyor. Ya da bugün günlerden "gözaltına alınma günüm" ve "gözaltına alınma kadar şöyle bir güzelce yatak keyfi yapayım" da diyemiyorsunuz.

Öyle kolay üstesinden gelinecek bir duygudurum değil. Çünkü, hem acele etmeniz hem de acele etmemeniz gereken bir durum. Sonu tanımsız olduğu için bir değişik akıyor zaman.

Bu aşamadan sonra, çok zor oldu

ama sevgili eşimi uyandırma kararını verdim. Yardımsız hazırlanmak çok zordu. Sonra da çocukların uykusuna kıymaya karar verdik. Uykularına kıymalıydık çünkü, 30 Ocak 2018 günü, kızlarımın en erken uyandırıldıkları gün olarak, çekirdek ailemizin tarihine geçecekti. Sevgili eşim her zamanki fedakârlığıyla, çocukları uyandırmaya giderken, ben de çay koyup, kahvaltılıkları masaya dizmeye başladım.

Daha sonra telefonum susmak bilmedi. Ne yalan söyleyeyim telefonumun pek de "akıllı" olmadığını gördüm. Çünkü arayan dostlarıma "şu an gözaltına alınma hazırlığı yapıyor, lütfen daha sonra arayınız" diyebilirdi. Ama demiyordu.

Beni merak eden ve halımı hatırlımı sormak için telefonla arayan dostlarımla sorularını belki de ilk kez nasıl cevaplamam gerektiğini bilmiyordum. "Nasılsın Şeyhmus, Ne yapıyorsun?" "Valla çok iyiyim! Gözaltına alınmayı bekliyorum. Siz nasılsınız?" diyordum.

Bir süre sonra kapı zili de ötmeye başladı. Bir hayal kırıklığı daha yaşadım. Gelenler dostlar ve akrabalar. Üstelik dost ve akrabaların davranışları da geleneklerimize göre hayli garipti. "Çay içer misin? Getireyim mi?" diye sormamı tuhaf karşılıyorlardı mesela. Hiç alışık olmadığım bir şekilde evimizde bana çay ısmarlamak için yarışıyorlardı. Kendi evimde, resmen misafir muamelesi yaparak duygularıyla oynuyorlardı.

Evde beklemeye devam ediyordum. Bir ara aklımdan "Ya gözaltı kararım yoksa ve gözaltına alınmazsam" diye geçirdim. Geçirmez olaydım. Düşünsenize tüm MK Üyesi arkadaşlarım gözaltına alındığı halde, benim dışarıda olduğumu. Hemen toparlandım, devlet büyüklerimiz bu kadar da eziyet etmeyi

göze almış olamazlardı.

Sonradan öğrendim ki, meğerse ben evde kan revan bu duygudurumu içindeyken, gözaltına alınmış kimi arkadaşlara beni kast ederek "sizin bazı arkadaşlarınız firar daymış" denmiş. Çektiğim bunca eziyet içerisinde en çok bu zoruma gitti. Evet, doğrudur, "Yaşamı savunuyoruz, öyleyse hekimiz!" dedik. Ama evde sizi bekliyordum kardeşim, nasıl firariymişim ben. Fırsat verilirse, tanıklarımı dinletmeyi düşünüyorum.

"Bunların beni gözaltına alacağı yok" diye hayıflanmaya başladım. Ve hazırlığın bir parçası olarak, mutfakta volta atmaya karar verdim. Volta atmanın kerameti olsa gerek, birden bir şimşek çaktı ve "Tweet atmalı" dedim. Elime telefonumu aldım ve yazmaya başladım. Tweet yazmanın ne kadar meşakkatli bir "eylem" olduğunu o gün öğrendim. Gülmeyin lütfen! O ruh haliyle karakter sayısını ayarlamak öyle çok da kolay bir iş değil. Neyse, kan ter içinde kalsam da tweetimi yazdım. Sağ üst köşede mavi renge dönüşen "Tweetle" butonuna bastım. Gayri, ne olursa olsun!

Derken kolluk güçleri geldi ve beni o azaptan kurtardılar. Hazır ve nazır olarak onları kapıda karşıladım.

Takip eden okuyucular bilir, 24 Ocak 2018 tarihinde "Savaş bir halk sağlığı sorunudur!" başlıklı açıklamamız gerekçe gösterilerek Cumhuriyet İttifakı tarafından bir linç ve sindirme fırtınası estirilmişti. Takip eden günlerde, Ankara Savcılığınca soruşturma başlatıldığını medya aracılığıyla öğrenir öğrenmez, bu sürecin bir diğer eziyet görenleri olan sevgili avukatlarımızdan Savcılıkla görüşmelerini rica ettik. Savcılık Makamına "Ne zaman isterseniz MK Üyeleri ifade vermeye, bilgi ve belge sun-

maya hazırlar" dedikleri halde gözaltına alınıyorduk. Neyse bu kısma yeterlik verip asıl konumuza dönelim.

Çok geçmeden evde arama işlemine başlandı. Bu işlem sırasında memurlara epey üzüldüm doğrusu. Çünkü bizim evde "bulmak gayesiyle bir şey arama"nın ne menem bir şey olduğunu bir biz biliriz. Biz bile öyle kolay kolay istediğimizi bulma başarısını elde edemiyoruz. Kızlarımın oyun ve evi dağıtılabilecek yetenekleri sayesinde aradığımız her ne ise kesinlikle "vardan yok" olur. Öyle elimle koyduğum gibi bulayım zevkini çoktan unutmuşuz. Evdeki arama ve gözaltı prosedürü tamamlandıktan sonra kolluk ekibinin sorumlusu olduğunu tahmin ettiğim amirleri "Çıkalım" dedi.

Ayakkabılığı açtım ve seçimimi yaparken pantolon, kemer, renk uyumu yerine, dönemin ruhuna uygun olarak, "Adalet Yürüyüşünde" bir hayli yol yürüdüğüm ayakkabımı giyme isteğimi geri çevirmedim. Mekân biraz farklı olacaktı ama olsun, çünkü ülkemizde hak-hukuk-adalet için yürüme ihtiyacı henüz bitmiş değildi.

Ve çıktık. Hatırlayabildiğim kadarıyla yaşamımda bir ilk daha yaşanıyor. Evde misafir varken ve belirsiz bir süreyle dönmek üzere öylece evden çıkmıştım.

Polis otosuyla gözaltı merkezine doğru götürülürken, toplum olarak nasıl da "müreffeh ve ileri demokrasi" ile taçlandırıldığımızı düşünüyor ve göğüs kabarıklığı engelleyemiyordum. Çünkü daha dün içlerinde Haccam ve Haccamelerin de olduğu kimi çevrelerin "hekimin yaşamı savunma gibi bir görevi yoktur" deme ifade özgürlüğüne tanık olmuştum.

Dr. Hande Arpat TTB Merkez Konseyi üyesi

"Hiç kimsenin kendini çağında yaşayan trajedilerden koruma hakkı yoktur, çünkü yaşamayı tercih ettiğimiz toplumda olup bitenlerden bir bakıma hepimiz sorumluyuz"

Sebastiao Salgado/Toprağımdan Yeryüzüne

Yaşadığım bu süreç yüreğimde kimseye karşı nefret ve kin taşımanın anlamını delice perçinledi. Kendimden çok ailem ve sevdiğim için kuşkusuz daha güçlü; ancak ülkemden ve tüm dünyadan taşan sevgi

ve dayanışma seli bir kez daha güçlendirdi hepimizi. Başta insanlık değerlerini iliklerine dek taşıyan bir insan evladı, ikinci olarak şiddetin her türlüünü reddeden bir kadın ve sonra yaşama ve yaşatma hakkı için yemin etmiş bir hekim olarak yine haykırıyorum, neşeyle ve yaşama sevinciyle üstelik: Yüreğimde nefret ve kin taşımayacağım! Sevgiyle, neşeyle, sevinçle devam ediyoruz kaldığımız yerden ve üstelik hep beraber...

"Bunlar olup bitti. Güzelliği se-lamlamayı biliyorum şimdi"

Arthur Rimbaud

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ ÜYELERİ

SERBEST BIRAKILSIN!

Adana Tabip Odası
Adıyaman Tabip Odası
Ağrı Tabip Odası
Ankara Tabip Odası
Aydın Tabip Odası
Balıkesir Tabip Odası
Bartın Tabip Odası
Batman Tabip Odası
Bitlis Tabip Odası

Bolu Tabip Odası
Bursa Tabip Odası
Çanakkale Tabip Odası
Denizli Tabip Odası
Diyarbakır Tabip Odası
Edirne Tabip Odası
Eskişehir Tabip Odası
Gaziantep Tabip Odası
Hatay Tabip Odası

Isparta Tabip Odası
İstanbul Tabip Odası
İzmir Tabip Odası
Kırklareli Tabip Odası
Kocaeli Tabip Odası
Manisa Tabip Odası
Mardin Tabip Odası
Mersin Tabip Odası
Muğla Tabip Odası

Muş Tabip Odası
Rize Tabip Odası
Samsun Tabip Odası
Siirt Tabip Odası
Şırnak Tabip Odası
Trabzon Tabip Odası
Uşak Tabip Odası
Van Tabip Odası